

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0453

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne: 31. 1. 2015

podpis: [podpis]

Č.j.: VS-1561/835.3/2-2014

Praha 14. ledna 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o společné žádosti, kterou podali manželé [jméno], nar. [datum] Thanh ha – Vietnam, a [jméno], rozená [jméno] nar. [datum] Binh giang – Vietnam, a do které byly zahrnuty jejich dvě nezletilé děti, [jméno], nar. [datum] Teplice – Česká republika, a [jméno], nar. [datum] Teplice – Česká republika, všichni státní občané Vietnamu, trvale bytem [adresa], Teplice, zast.: [jméno], advokátkou se sídlem Advokátní kanceláře [adresa], o udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti výše jmenovaných bylo zahájeno správní řízení ve věci udělení státního občanství České republiky. Společná žádost manželů, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, byla podána u Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 16.12.2013. Správní řízení o udělení státního občanství České republiky bylo zahájeno dnem 3.2.2014, kdy žádost došla Ministerstvu vnitra. Žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 5.3.2003, jeho manželka od 8.7.2002, jejich nezletilý syn [jméno] 3.5.2009 a jejich nezletilý syn [jméno] 8.10.2013. Všichni žadatelé jsou státními občany Vietnamu.

Žadatelé byli usnesením Ministerstva vnitra ze dne 5.6.2014 v souladu s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), informováni, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 3.2.2014 podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), správní řízení o jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti. Byli poučeni, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu mají právo nahlížet do spisu, navrhnout důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň byli žadatelé vyzváni, aby ve stanovené lhůtě, tj. nejpozději do 15.8.2014, doručili na Ministerstvo vnitra doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky

(§ 3 správního řádu a §§ 7 a 8 zákona o státním občanství). Žadatelé doručili požadované doklady ve stanoveném termínu dne 7.8.2014. Ministerstvu vnitra byla doručena plná moc ze dne 1.8.2014, kterou oba žadatelé zmocňují J

dvokátku se sídlem ke svému zastupování. Ministerstvo vnitra informovalo žadatele dopisem ze dne 18.11.2014 o možnosti nahlédnout do jejich státoobčanského spisu před rozhodnutím ve věci jejich společné žádosti o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, a to ve lhůtě nejpozději do 27.11.2014; této možnosti žadatelé nevyužili.

Žadatel založil do spisu kopii cestovního pasu Vietnamu č. 2, který byl vydán dne 14.5.2012 s platností do 14.5.2022. Žadatelka založila do spisu kopii cestovního pasu Vietnamu č. 1, který byl vydán dne 15.8.2011 s platností do 15.8.2021. Za nezletilé děti byly založeny do spisu kopie cestovních pasů Vietnamu č. 37, který byl vydán dne 22.1.2014 s platností do 22.1.2019 (nezletilý a č. , který byl vydán dne 31.7.2013 s platností do 31.7.2018 (nezletilý). Žadatelé se písemně vyjádřili ke svým cestám do zahraničí; z jejich vyjádření vyplývá, že se na území České republiky převážně zdržují.

Žadatelé a jejich nezletilé děti jsou pojištěnci Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Ústí nad Labem, pobočky pro Liberecký a Ústecký kraj (dále jen „zdravotní pojišťovna“). Žadatel doložil potvrzení zdravotní pojišťovny ze dne 28.11.2013, v němž je uvedeno, že je přihlášen jako plátcce pojistného na veřejné zdravotní pojištění a k tomuto dni nemá splatný nedoplatek na pojistném a penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložil vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 10.1.2012 do 3.12.2013, informace o pojištění s výpisem za období od 5.3.2003 do 19.6.2014, a vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 5.3.2003 do 19.6.2014. Z dokladů vyplývá, že žadatel byl samoplátcem pojistného na veřejné zdravotní pojištění, zařazen v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (dále jen „OBZP“) nebo osob samostatně výdělečně činných (dále jen „OSVČ“), a to v obdobích od 1.6.2005 do 28.2.2009, a od 1.6.2009 do současné doby. V těchto obdobích, kdy byl žadatel samoplátcem pojistného, měl a stále také má povinnost sám si platit měsíční zálohy pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to ve vyměřené výši. Žadatel, konkrétně pak jako pojištěnec registrovaný v kategorii „OBZP“ nebo „OSVČ“ řádně neplnil povinnost hradit příslušné zdravotní pojišťovně pojistné, jak je stanoveno v zákoně č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, resp. v zákoně č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, na účet příslušné zdravotní pojišťovny za celý kalendářní měsíc, když pojistné je splatné prvního dne kalendářního měsíce, za který se platí, do osmého dne následujícího kalendářního měsíce. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 5.3.2003 do 19.6.2014 vyplývá, že žadatel od počátku povoleného trvalého pobytu nehradil vůbec platby pojistného, takže ke dni 8.3.2007 měl na svém účtu u zdravotní pojišťovny nedoplatek pojistného ve výši 21 526 Kč, který uhradil dne 26.3.2007. Poté opět vůbec nehradil pojistné až do 10.3.2008, kdy měl na účtu dluh ve výši 11 880 Kč (uhrazen jednorázově dne 11.3.2008), nedoplatky

na pojistném měl žadatel i v dalších letech, platby pojistného začal hradit pravidelně od 4/2011, přičemž v roce 2012 měl na účtu nedoplatky ve výši 27 až 135 Kč, které žadateli vznikly tím, že neprováděl úhrady pojistného ve vyměřené výši 1697 Kč, ale v nižší výši 1670 Kč; ke dni 6.3.2013 měl na účtu ještě nedoplatek 51 Kč, který byl uhrazen dne 8.3.2013. V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadateli sankční penále, a to za rok 2005 ve výši 581,03 Kč, za rok 2006 ve výši 4469,14 Kč, za rok 2007 ve výši 1405,76 Kč, za rok 2008 ve výši 533,52 Kč, za rok 2010 ve výši 419,47 Kč; dlužné penále tak činilo částku 7408,92 Kč (uhrazeno ve dvou splátkách, a to dne 15.4.2011 ve výši 7153 Kč a dne 8.6.2011 ve výši 258 Kč).

Žadatelka doložila potvrzení zdravotní pojišťovny ze dne 28.11.2013, v němž je uvedeno, že k tomuto dni nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění. Dále doložila Informace o pojištění s výpisem za období od 8.7.2002 do 19.6.2014 (tzv. registrační údaje), z nichž vyplývá, že žadatelka byla po část povoleného trvalého pobytu samoplátcem pojistného, vedena v kategorii OBZP nebo OSVČ, a měla tak povinnost hradit sama platby pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to konkrétně v období od 1.8.2002 do 31.5.2009); v období od 26.12.2008 do 24.3.2009 je vedena zdravotní pojišťovnou v kategorii „mateřská dovolená a rodičovský příspěvek“, od 27.12.2012 do současné doby je vedena v kategorii „péče o dítě do 7 nebo o dvě děti do 15 let“, plátcem pojistného je tak stát prostřednictvím státního rozpočtu. Z vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 9.7.2002 do 19.6.2014 vyplývá, že žadatelka rovněž nehradila pojistné řádně a včas, takže na účtu u zdravotní pojišťovny jí vznikl ke dni 10.3.2003 nedoplatek pojistného ve výši 5 524 Kč, který uhradila dne 21.3.2003. Poté opět nehradila pojistné, takže ke dni 8.12.2003 měla nedoplatek na pojistném ve výši 7 533 Kč, který uhradila dne 29.12.2003. Další nedoplatky na pojistném měla žadatelka v letech 2007 – 2009 (ke dni 8.6.2007 nedoplatek ve výši 5 432 Kč, ke dni 10.3.2008 ve výši 6 984 Kč, ke dni 8.7.2008 ve výši 5 817 Kč, ke dni 8.1.2009 ve výši 2280 Kč, poslední vykázaný nedoplatek pojistného je ke dni 9.3.2009 ve výši 516 Kč). V důsledku neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění zdravotní pojišťovna vyměřila žadatelce sankční penále, a to za rok 2002 ve výši 212,52 Kč, za rok 2003 ve výši 1 414,49 Kč, za rok 2007 ve výši 207,05 Kč, za rok 2008 ve výši 412,95 Kč.

Za nezletilé děti je plátcem pojistného stát prostřednictvím státního rozpočtu.

Ministerstvo vnitra žadatele poučilo o tom, že z tohoto důvodu oba nesplňují podmínku plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštních předpisů na úseku veřejného zdravotního pojištění ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Žadatelé požádali o prominutí splnění výše uvedené podmínky; k tomu žadatel uvedl, že platby pojistného hradil v nesprávné výši 1 670 Kč, ačkoliv předepsaná výše zálohy pojistného činila částku 1 697 Kč, nedoplatek v řádech korun vznikl tak nedopatřením, kdy na tuto skutečnost včas nereagoval, za pět měsíců tak vznikl nedoplatek ve výši 135 Kč, který uhradil dne 20.2.2013.

Žadatel uvedl, že se na území České republiky zdržuje od roku 2003; podniká zde na živnostenský list, příjem uvádí 30 000 Kč. Předmětem jeho podnikání je výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona, a prodej kvasného lihu, konzumního lihu a lihovin. Do spisu založil přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2010 – 2013. Dále žadatel doložil potvrzení Finančního úřadu pro Ústecký kraj, elektronicky podepsané dne 3.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 27.11.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložil potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 4.12.2013, v němž je uvedeno, že nemá ke dni 27.11.2013 splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (včetně nedoplatku, k jehož úhradě bylo povoleno splácení ve splátkách podle § 20a zákona č. 589/1992 Sb., v platném znění). Žadatelka uvedla, že se na území České republiky zdržuje od roku 2003, v současné době je na rodičovské dovolené. Do spisu založila přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období 2007-2009 a 2011-2013. Provozování živnosti k předmětu podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona má přerušeno od 1.6.2009 do 1.6.2014, a od 23.6.2014 do 30.6.2019. Dále do spisu založila potvrzení Finančního úřadu pro Ústecký kraj, elektronicky podepsané dne 3.12.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 27.11.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatelky vůči orgánům Finanční správy České republiky, a potvrzení Okresní správy sociálního zabezpečení Teplice ze dne 4.12.2013, v němž je uvedeno, že nemá ke dni 25.11.2013 splatný nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (včetně nedoplatku, k jehož úhradě bylo povoleno splácení ve splátkách podle § 20a zákona č. 589/1992 Sb., v platném znění).

Žadatelé žijí se svými dětmi na adrese trvalého pobytu, jehož vlastníkem je Krušnohor bytové družstvo se sídlem
(dle výpisu z katastru nemovitostí prokazující stav evidovaný k datu 11.12.2013).

Ministerstvo vnitra vyzývá žadatele, aby zajistili u matričního úřadu Magistrátu města Teplice provedení opravy zápisu narození obou nezletilých dětí a vydání nových rodných listů, na nichž bude uvedeno místo jejich narození v souladu s jejich prohlášením, které žadatel učinil u Krajského úřadu Ústeckého kraje dne 16.12.2013, a oba žadatelé písemně dne 1.8.2014 (žadatel: 1 – Vietnam, žadatelka: Vietnam).

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

Zletilí žadatelé splňují podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu v České republice ke dni podání žádosti, uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a)

zákona o státním občanství, tj. že mají na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržují. Trvalý pobyt na území České republiky má zletilý žadatel povolen od 5.3.2003, zletilá žadatelka od 8.7.2002; společná žádost o udělení státního občanství České republiky byla podána dne 16.12.2013 prostřednictvím Krajského úřadu Ústeckého kraje. Nezletilé děti výše uvedenou podmínku sice nesplňují, avšak narodily se na území České republiky, a to nezletilý [redacted] dne 26.12.2008 v Teplicích (trvalý pobyt povolen 13.5.2009) a nezletilý [redacted] dne 17.7.2013 v Teplicích (trvalý pobyt povolen 8.10.2013). Ministerstvo vnitra by mohlo nezletilým žadatelům splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky povolen trvalý pobyt, a narodili se na území České republiky, což prokazují českými rodnými listy. Ministerstvo vnitra nezletilým dětem citovanou podmínku neprominulo, a to s ohledem na níže dále uvedené.

Žadatelé a jejich nezletilé děti nesplňují podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázali, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyli své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyli. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 14.5.2014 výpisy z evidence Rejstříku trestů fyzických osob. U zletilé žadatelky výpis z evidence Rejstříku trestů neobsahuje žádné informace o jejím odsouzení. Žadatel byl na území České republiky dvakrát trestně stíhán, a to v prvním případě pro trestný čin ublížení na zdraví dle § 224 odst. 1 zák. č. 140/1961 Sb., tr. zákona, kdy při jím způsobené dopravní nehodě z nedbalosti způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví (č.j. 3 T 354/2007), a v druhém případě pak pro trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) zák. č. 140/1961 Sb., tr. zákona – dne 29.5.2009 řídil osobní motorové vozidlo, ačkoliv mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu tří roku, a to od 30.1.2008 do 30.1.2011 (5 T 128/2009). Žadatel se dnem 30.7.2010 osvědčil (prvním případě), a ve druhém případě se podle § 83 odst. 3 tr. zákoníku osvědčil dnem 28.4.2013. Na žadatele je tak pohlíženo, že podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin, splňuje. Na nezletilé děti se tato podmínka, s ohledem na jejich věk, nevztahuje.

Oba zletilí žadatelé však nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy

č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Oba zletilí žadatelé neprokázali dne 16.12.2013 pohovorem u Krajského úřadu Ústeckého kraje v Ústí nad Labem znalost českého jazyka. Jak vyplynulo z pohovoru před komisí tohoto úřadu, žadatel kladeným otázkám rozuměl, ale odpovídal jazykově nesprávně, a nesdělil obsahově správně článek z denního tisku. Žadatelka kladeným otázkám ani nerozuměla, odpovídala jazykově nesprávně, nebyla schopna plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života, a nesdělila obsahově správně přiložený článek z denního tisku. Oba žadatelé požádali o prominutí splnění výše citované podmínky. Žadatel mimo jiné uvedl, že se přihlásil do jazykového kurzu v Ústí nad Labem, a věří, že po jeho dokončení budou již jeho znalosti českého jazyka dostatečné; do spisu doložil dne 2.9.2014 osvědčení o znalosti českého jazyka pro účely získání povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Žadatelka uvedla, že od počátku svého pobytu na území České republiky podnikala, následně pak celodenně pečovala o dvě nezletilé děti, a v jejich časových možnostech není možné se nyní účastnit jazykových kurzů.

Ministerstvo vnitra by splnění výše uvedené podmínky mohlo zletilým žadatelům prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatelů ztíženo tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jejich sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra se domnívá, že v případě žadatelů nelze tuto výjimku akceptovat. Oba zletilí žadatelé pobývají v České republice již od roku 2003, mají zde povolen trvalý pobyt, a vzhledem k tomu, že učinili tento závažný krok a rozhodli se žít v cizí zemi, měli by mít zcela jistě dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučili. Vůči dalším cizincům, kteří žádají o udělení státního občanství České republiky, mají oba žadatelé velkou výhodu v tom, že jsou velmi mladí, ve věku 26 let (žadatel) a 30 let (žadatelka), a jako takoví si mohou velmi pomoci každodenní komunikací v českém jazyce osvojit si řádně základy českého jazyka a více se zdokonalovat v českém jazyce. Navíc s ohledem na jejich věk jim v dalším studiu českého jazyka, například prostřednictvím různých jazykových kurzů apod., nebrání ani případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že je nezbytné, aby žadatelé projevili v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat tak, aby při případném pohovoru před příslušným úřadem v budoucnu prokázali znalost českého jazyka. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o jejich vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních

a státoobčanských poměrů žadatelů považovat statut trvalého pobytu v České republice se zachováním původního státního občanství. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra neposoudilo danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a oběma zletilým žadatelům splnění uvedené podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

Oba zletilí žadatelé nesplňují také podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť neplnili povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, jak bylo již výše uvedeno. Žadatelé požádali o prominutí splnění výše uvedené podmínky. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Nutno však zdůraznit, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Ministerstvo vnitra po pečlivém posouzení všech důkazů provedených ve správním řízení o žádosti jmenovaných o udělení státního občanství České republiky a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že společné žádosti manželů o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, nevyhoví. K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra k tomu, že zletilým žadatelům neprominulo také podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodu uvedeného v ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství, nutno uvést následující. Na úseku veřejného zdravotního pojištění oba zletilí žadatelé dlouhodobě a opakovaně porušovali své zákonné povinnosti, které pro něho vyplývají z ustanovení § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení § 7 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších

předpisů, neboť jako samoplátci pojistného na veřejné zdravotní pojištění opakovaně a dlouhodobě neplatili pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

Ministerstvo vnitra může splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství prominout v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 téhož zákona z důvodů hodných zvláštního zřetele. Na prominutí splnění kterékoliv podmínky, respektive na udělení státního občanství České republiky, však není právní nárok. Ministerstvo vnitra po posouzení všech podkladů rozhodlo, že žádosti jmenovaných nevyhoví a podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství jim také nepromine. Žadatelé se zdržují na území České republiky od roku 2003, tj. téměř dvanáct let. Tato dlouhá doba pobytu v České republice dala nepochybně žadatelům víc než přiměřenou příležitost adekvátně se seznámit s rozsahem a obsahem jejich práv a povinností vůči České republice a tato práva a povinnosti také bezesbytku naplňovat. Žadatelé byli velmi dobře obeznámeni se svou povinností platit veřejné zdravotní pojištění, což vyplývá i z předložených dokladů. Z dikce ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, především ze slova "plní" je nutno dovodit, že žadatel o české státní občanství průběžně, tedy v průběhu plynutí času, a v podstatě soustavně plní své závazky, na něž výše uvedené ustanovení zákona odkazuje. Pochybení ve vztahu k veřejnému zdravotnímu pojištění nemůže být označeno za málo závažné, neboť k němu docházelo opakovaně, a vzhledem k vyšší nedoplatkům, oba žadatelé dlouhodobě porušovali své povinnosti na tomto úseku. V této souvislosti Ministerstvo vnitra podotýká, že veřejné zdravotní pojištění je solidárním systémem. Řádné fungování tohoto systému, a tím i následné fungování zdravotní péče, je pak podstatným způsobem ovlivněno i jeho řádným průběžným financováním. Ministerstvo vnitra tak v případě žadatelů neshledalo žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim splnění uvedené podmínky mohlo prominout v souladu s ustanovením § 11 odst. 4 zákona o státním občanství. Ze spisu nevyplývá, že by žadatelům v plnění povinností vyplývajících jim z platných právních předpisů České republiky o zdravotním pojištění bránily objektivní či subjektivní důvody. Na každém, kdo se uchází o udělení státního občanství České republiky, lze právem požadovat, aby plnil své zákonné povinnosti, platil veřejné dávky a jeho chování zde bylo transparentní a prosto všech pochybností. Zde je nutno zdůraznit, že státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že oběma žadatelům je nutné dát potřebný čas k tomu, aby beze zbytku osvědčili, že si své povinnosti budou do budoucna plnit, a současně že se naučí českému jazyku.

Ministerstvo vnitra při neprominutí splnění podmínek tak přihlédlo i ke stanovisku Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 14.1.2014, ve kterém je uvedeno, že vzhledem

k tomu, že oba manželé neprokázali znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, nedoporučují žádosti vyhovět.

S ohledem na to, že Ministerstvo vnitra neprominulo zletilým žadatelům podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. d) a písm. e) zákona o státním občanství, neboť v jejich případě neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele, neprominulo rovněž nezletilým dětem splnění podmínky stanovené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, a společné žádosti žadatelů o udělení státního občanství České republiky, do které byly zahrnuty dvě nezletilé děti, tak nevyhovělo, když vzalo do úvahy princip jednotného státního občanství rodičů a nezletilých dětí. Podle platné právní úpravy je věcí správního uvážení Ministerstva vnitra, zda žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhoví či nikoliv, nebo zda splnění některé z podmínek pro udělení státního občanství České republiky promine či nikoliv. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrovi vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

Dana Koudelková

JUDr. Dana Koudelková

referent společné státní správy a samosprávy

